

Прийшла до нас якось бабуся Яга,
яка не уміла казали "ага".
Виходило в неї "аґа" та "аґа",
як в гуски, яка розмовляє "ґа-ґа".

А ще зустрічався нам дідю Ягун,
він людської мови вчив бабу Ягу.
Вона ж не хотіла, хоч плач, а хоч скач,
і на паляницю казала "калач".

Така ото, дітки, пригода була,
допоки Яга в Кострому не втекла.
Бо справді: не вмієш сказати "ого",
То й нічого діток лякати, Яго.